

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Inatsisartut tilslutter sig Vestnordisk Råds rekommandation nr. 6/2010, rekommandationen lyder som følger:
Vestnordisk Råd opfordrer Grønlands regering Naalakkersuisut til at iværksætte en undersøgelse af mulighederne for et andet forsyningsmønster af Østgrønland herunder en vurdering af eventuelle begrænsninger i den eksisterende koncessionsaftale.**
(Formand for Inatsisartut, Josef Motzfeldt)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Infrastruktur og Trafik)

2. behandling

På vegne af Naalakkersuisut skal jeg takke Infrastruktur- og Boligudvalget for det grundige arbejde, der er udført i forbindelse med behandlingen af forslaget.

Naalakkersuisut konstaterer, at Udvalget ikke anser det for nødvendigt at opsiage koncessionen for at kunne realisere rekommandationens intentioner og ønsker. Naalakkersuisut er fuldt ud enig med Udvalget i dette og mener, helt på linie med Udvalget, at et sådant skridt ville være forbundet med alvorlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Naalakkersuisut finder det meget klogt og velovervejet, at Udvalget har dette som præmis for det videre arbejde. Naalakkersuisut er derfor fuldt ud på bølgelængde med Udvalget om, at det i denne sag er nødvendigt med både varsomhed og eftertænksomhed, således at hovsaløsninger undgås og ingen beslutninger tages i hast.

Naalakkersuisut mener, at det er vigtigt at arbejde ud fra denne præmis, idet koncessionen er at betragte som et nøje kalibreret instrument, der både skaber den nødvendige forsyningsikkerhed for hele landet og samtidig kan benyttes til at sikre realisering af fremadrettede mål vedrørende erhvervsudvikling.

Ud fra denne præmis vil Naalakkersuisut derfor med det samme tage initiativ til i samarbejde med Royal Arctic Line at undersøge de forhold som rekommandationen efterlyser omkring forsyningsmønsteret af Østgrønland. I den forbindelse finder Naalakkersuisut det vigtigt at inddrage såvel islandske operatører som KNI for at sikre den bedst mulige belysning af forholdene.

Der er dog nogle forhold, jeg allerede gerne nu vil påpege, Naalakkersuisut, vil lade indgå i den kommende analyse.

Koncessionen indebærer, at al gods til og fra Grønlands samt mellem alle byerne fragtes uden omkostninger for Landskassen. Der ydes således ikke noget servicetilskud i nogen form. Da der er mangel på kritisk masse, ses et behov for krydssubsidiering fra kommercielt bæredygtige aktiviteter – eksempelvis Atlantrafikken til Nuuk – til de tabsgivende aktiviteter, såsom besejling af mindre byer og yderdistrikter, lav kapacitetsudnyttelse i lavsæsonen samt eksport fra Grønland.

Det er dermed ikke alene en ren gave at besidde Koncessionen. Der følger også en lang række forpligtelser med – herunder at sejle gods til de mange lokationer i Grønland, hvor godsmængderne er meget små. I den forbindelse kan det nævnes, at Royal Arctic Line i 2009 i alt sejlede 392.000 kbm til – og 291.000 kbm fra Grønland. Til sammenligning var mængderne 14.000 kbm til og godt 2.000 fra Østkysten.

Det er derfor vigtigt, at den forestående analyse holder sig skarpt for øje, at vi også på lang sigt sikrer forsyningssikkerheden i Østgrønland. Et skrækscenarie er, at Royal Arctic Line erstattes med en samarbejdspartner, der efter nærmere overvejelser kun vil forsyne større bysamfund, f.eks. Tasiilaq, eller efter 1 eller 2 år ikke længere er interesseret i at forsyne Østgrønland på kommercielle vilkår. I så fald risikerer vi, at det vil være nødvendigt at understøtte forsyningen med en eller anden form for tilskud fra Landskassen.

Vi har desværre før set sådanne hovsaløsninger, hvor det blev besluttet at overdrage forsyningsopgaver til nye interessenter på området, som ikke forudgående havde dannet sig det fulde overblik over opgavens omfang og over de krav, der stilles til forsyningssikkerheden. Jeg vil gerne erindre om, at resultatet af denne beslutning var meget utilfredse borgere og store økonomiske konsekvenser for de involverede aktører.

Et sådant scenarie ønsker Naalakkersuisut for alt i verden at undgå! Det er derfor meget vigtigt, at vi tænker langsigtet og ikke kun tænker på hvor billigt, vi på kort sigt vil kunne skaffe friskt grønt til Østkysten. Det er afgørende, at vi ikke underkender værdien af den viden, Royal Arctic Line over mange år har oparbejdet omkring forsyningen af Grønland. Specialiseret tonnage og viden på området er langsigtede elementer, hvis værdi er meget svær at fastsætte i kroner og ører, men som udgør en af hovedkernerne i denne problemstilling.

Med hensyn til Udvalgets konklusion om, at Royal Arctic Line har haft en unødvendig omkostning på 30 mio. kr. i en årrække opfatter Naalakkersuisut som en forsimpning, der på ingen måde er i balance med realiteterne. Det forholder sig således, at Royal Arctic Line gennem en årrække oplevede stigende godsmængder og deraf følgende øget aktivitetsniveau. Som følge af finanskrisen oplevede selskabet i 2009 faldende godsmængder og reduceret aktivitetsniveau, hvorfor selskabet tog initiativ til at reducere omkostningerne så det afspejlede det lavere aktivitetsniveau.

Besparelserne planlægges opnået gennem ændrede arbejdsgange og deraf følgende mindre forbrug af for eksempel bunkers til skibene. Endvidere høstes besparelserne gennem nye IT redskaber, som medvirker til større automatisering, og dermed behov for færre medarbejdere. Endelig skal det nævnes, at finanskrisen har medført en større forhandlingsvillighed hos bl.a. forsikringsselskaber, containerleasingselskaber og leverandører, alle sammen er faktorer, der bidrager til at mindske udgifterne.

Sagt på en anden måde er de fremadrettede besparelser opnået som følge af en tilpasning af omkostningerne til aktivitetsniveauet – et aktivitetsniveau, som er lavere end tidligere. De fremadrettede besparelser ville således ikke kunne være foretaget på et tidligere tidspunkt, idet aktivitetsniveauet og omstændighederne var ganske anderledes end de nuværende.

Samlet set finder Naalakkersuisut, at Royal Arctic Line har handlet meget ansvarligt ved at gennemføre denne analyse og efterfølgende implementere besparelsetiltag med henblik på at balancere omkostninger med aktivitetsniveauet.

Med disse bemærkninger ser jeg frem til det kommende undersøgelsesarbejde.